

UN ESEMPLAR
PENTRU CAPITALA . . . 50 BANI

Acăstă foia ese uă dată pe săptămână :
DUMINECA

Abonamentele se incep numai cu Nr. 1, 13,

26 și 39.

Abonamentele se fac în Pasajul Român Nr. 9 și 11, prin districte pe la corespondență prin postă, trăimitând prețul.

Abonamentele neplătite și scrisorile nefrancate se vor refuza.

UN ESEMPLAR
PENTRU DISTRICTE . . . 55 BANI.

PRETUL ABONAMENTULUI

Pe anu pentru capitală . . . lei noi 24.

Pe jumătate an . . . > > 12.

Pentru districte pe an . . . > > 27.

Pe săse lună . . . > > 14.

Pentru străinătate pe an . . . > > 30.

Reclame și inserțiuni linia . . . > > 2.

Anunțuri, linia Bani. 30.

Tipările din bugete;

Săse ani de jupuire

De beții, de fericire

ORDINEA a numărătu

Dér acum... a reposatū,

Talalanga !

Balalanga !

Veniți dăr eu mic eu mare

La parada de 'ngropare,

Veniți repede, veniți

Si la rându vă 'nsiruți :

In capă mărgă ca stegaru

Vr'un chemat sau vr'un samsarū,

Si îndată după el

Viorénu si cu Tel

Popi să fie, să cîtescă

Pogribanía nemțescă :

IN GAST-HAUS

OTURIBIRAU !

Apoi după eī se vie

Beizadéua în scufie,

Boeresci în papuci

Cum erau la săpe nuci !

Apoi cîta de calici,

De borfași și de pisici.

După eī coliva sfântă

Un boreanu cu tórtă fréntă,

Semnă că vinulu s'a sfîrșită

C'a remasă fără pilitu !

Iar în urmă musicanți

Gazetarii cei savanți :

Boliac, suflă în TRUMPETĂ,

Bauer, într'o clarinetă;

Nepotelul lui Byron

Să huiască din trombon

Si vestitul de Zizin

Intr'o sticlă cu pelin !

Șoimești cei fistichii

Tie tactul din tipsii,

Iar Ulis de Martafoi

Să ne tragă din cimpoi !

Dér, ca musica să fie

In complecta armonie

Strată să susle 'n pieulină

Carpă în frunză de măslină,

Maiorescu sin céslovă

Cu un drâng de la Brașovu !

Iar la urmă tobosară

Fie domnul Ghinărară

Bum ! Bum !

Easă fum !

După musică, pornescă

Totă cîta vitejescă

De samsari și de chemăți,

De clăpani și de argăți.

Populenu și Ciulei

Să se tie după ei;

Meșterul Dobrică,

Băcanul Năică,

Iónid Bancheru

Niculi hengheru

Chipili bitășiu

Căcătuțu pungașiu,

Luca argintaru,

Nae găinaru

Si cu Foloștină,

Totă cu sticla plină

Să mărgă diuim

Pe același drum !

Apoi după ei se vie

Răposatele mumie

In coșcincu acoperită

Precumă eī aă poruncită.

Pe coșcinc sa fie scrisu :

« Ce vedetă, nu e un visu !

« Aci zace peulă dragu

« LIBERTATEA IN CIOMAGU !...

« Totă aci în astu cosciugu

« DACE-AL ORDINEI BELSUGU

« DE GHEȘEFTURÍ FÁRÁ SEMÁ !...

« ÎN VIETĂ A DATU IAMĂ,

« A BÁTUTU, A PÁRUITU,

« A FURATU, A JEFUITU !

« Si acumă cându o să fie

« ÎNGROPATU DE VECÎNCIE,

« Voî câtă vă făliți în lume

« Cu acestu ilustru nume :

« LIBERALI-CONSERVATORI,

« PE MORMÉNTU'I PUNETI FLORI,

« FLORI ALESE, DE CIOMAGU

« CUMU 'I-a fostu în vietă dragu !»

După morti să fie 'n urmă

Ciolangii toti în turmă,

Si se plângă, se jelescă

Si se latre se huescă

Penă o crăpa pămîntul

Șo acoperi mormémentul

Talalanga !

Balalanga !

Vecinica lor pomenire !

Veci-ni-ca-lor-po-me-ni-re !

SUMARIU

1. Mare marșu funebru, poesiă de ZAPLAN.
2. Săptămâna, de CESARIN.
3. Uă Voce Română, poesiă de M. COSTESCU.
4. Simbolul de credință al Călărașilor.
5. Către Lordul Sir Kok, poesiă de M. COSTESCU.
6. Progresul, poesiă de C. BALCESCU după Institutorele.
7. Uu Drac de femeie; poesiă de MITICA.
8. Uă impresie tristă, poesiă de M. COSTESCU.
9. Mórtea face victime chiar în timpul primăverei, poesiă de M. COSTESCU.

MARE MARȘIU FUNEBRU

ARANGIAT DE VASILICA și BYRONACHE

PENTRU INGROPAREA

REPOSATILORU ORDINEI

IN CIMITIRUL DE LA TÂRCĂ

Sunati tobe ! sunati surle !
Toti se tipă ! toti se urle !
Bateți tăca, tragedi clopotu !
Dată alarmă, faceti sgomotu,
S'adunându-vă în droie,
Plângeti jalnieu cu şiroie
Totă cîta lui baboi
De jerpani și de ciocoi,
Că ortaua a murit,
Ce-a fostu scrisu s'a împlinitu !

Talalanga !

Balalanga !

De trei dile-a răposatū

PRESSA și alărtalei sfatū !

Of! ce jale, ce măhnire !

Frată în bîte și 'n clondire,

Vârsați lacrime amare

De la micu și pén la mare

Că am fost goniți din raiu

Toacăi când sosește Maiu !

Talalanga !

Balalanga !

Of! of!

S'un cartof !

Săse ani pe necurmate

Jucă bîtele pe spate !

Săse ani de păsuială,

Samsarlicu și pungăsală,

Cu chiemăti și cu gazete

S E P T E M A N A

«Să stăm bine, să stăm cu frică, să ne deschidem ochii în patru și urechile în cinci, căci sfintele gheșeșturi sunt aproape a ni-se tăia,» strigăt-am și rănit-am ca posedații în interval de cinci ani și mai bine...

Strigăt-am înse în pustii, rănit-am la pietre, vorbit-am cu surdii, gesticulat am cu orbii!...

Hei bine, cinstiți și de bună neamă liberalo-naționalo-constituționalo-conservatoro-votatoro-bătători, veniți acum la bară năstră și respundeți: Avut-am să nu dreptate noi când vă spuneam că s'a dusă vremea tufanului și că trebuie să vorbească Krupp? Fost-a său nu adevărată când vă sfătuiam să o sfîrșiți cu paliativele: cu regularisirile domnului cancelar, cu furlanisirile feldmareșalului Bum-bum, cu cotcările baronului Vasilie-celumică cu politica cea mare, și că numai trămițend pe toti petrolieri din țără unde ați trămisă pe toti bivolarii din Giurgiu, să mai poată salvarisi situația și galvanisarisi marele partit?

Citiți acum *Mintitorul Official*, uă dinioră atât de gingașă în colonele lui; mergeți la palavamentele din dealul și din valea Bucureștilor; aruncați-vă ochii pe băncile domnilor ministeri, și strigați: Mascarachi, Bum-bumi, Parfum, Pesmet, Giambăsi, Ciuler, Miuleți, Populen: unde sunteți voi? și numai echoul vă va responde:

«Unde sunteți voi??»

* * *

Stinsu-să ca detunătura unui tunu mareșalul Bum-bum, perit a ca unu fumă baronul Parfum, dispărută ca cellă dela Crăciuă cancelarul grăsună, și, peste ruinele lor, peste umbrele lor săcro-sante, citi-veți cu amară:

Chiconul Manolachi boer dila Bărладă, la publice; Duoă Maiu la politici; Brat-Ivan la Vistieră;

Gună-Vernea la Vorniciă, și așa mai nainte, tot ce constituie uă nuanță de comunardă, petrolier și... perturbător de meseria, cum, pe dreptă cuvânt, îi numea stilpitării: tata Chesarie Giuvaergescu, Itzică de Bauer Argintărescu, baronul Micșuna Cioculescu, Aricul Archivărescu, Vermont de Grünberg, micul strenepotu ală marelui Byron, Luchianos de Lussignan, și cu toti Românii cei bună din trempă lor.

* * *

Și pentru că nății voită să ascultați sfaturile noastre intemeiate pe dicțoarea: «il n'y a que les morts qui ne reviennent plus», dă trămitte pe lumea cea-laltă pe tot vrăjmașul și pismașul, dusuvă: și voi în locul lor...

Fie-vă deci țerrêna ușoră ca ua pîtră de mărăcum vă e și conștiință, căci éta protopsaltul Tremurilă de la Colțea vă grăsesce voă cu nasala sa voce, în sunetul aramei lugubre trassă de mărele clopotă Zmîntică, principe de Livezeanca:

«Cu Giambăsi odihnesce, Corneo, sufleteele re-posaaatilooroo roobilooroo tei, unde nu este du-reeere, nici intristaaare, nici suspiină, ci viaaață sfărăă deee sfiișită!»

Éra pré cuvîtosul părintele Tache, exarchul Tîrchișilor și Dealului Spirei, beată fiind și nescind carte după obicei, cetitu-vă molifta de deslegare:

«Domnului să ne rugăm, (Dómne miluesce!)

«Dumnezeul duhurilor a totu trupul, carele ai călcată mărtea, și pe Diavoli goniți de Națiune dete în fine dracu de ți-a surpată și Te-a inducrată a mai dăruvi viță lumii. Téle care Te-a ales și Te ține; însuți, Dómne, oihnesce sufletele reposaților robilor tăi: Mascarache, Zmîntică, Parfumache, Pesmetache, Bumbumache, Lică-varache și cu tot neamul și prietini lor, în locu luminată ca se măñance Regatul; în locu de codină ca să fie spoită cu tină; în locu de verdetă

«să nu mai revie la vietă, de unde a fugită durea, întristarea și suspinarea, și totă gresala ce aă gresită ei: aă cu cuvântul, aă cu lucrul, aă cu gândul, aă cu Bleichröderi, aă cu Ambron, aă cu Bismarck, aă cu Andrassy, aă cu juriul, aă cu pressa, aă cu legea comunală, ca unu bună și iubitoru de óment, Dómne, értă-i: că nu este omă care să fie prostă și să nu greșească «Tie; numai Tu însuți ești neviolabilu și fără peccată, că Tu ești înviarea, viața etc.»

* * *

Lăsând ansă pe reposați a se odihni în Domnul, să venimă la vîi cari și el prin Domnul trăiescă, căci alt-fel se ducă pe copcă ca la 11 Martie...

Mă rogă d-vosă, domnilor ministeri: obiaduirea fiind ca oră ce bina cu stilpă, are trebuință de temeliu... și de Temeliu...; are trebuință, cum am dice, de oficioș...

Noi, împreună cu confrății nostrii cei bună la animă: Itzic de Bauer, Ulysse de Marțafoiu, Hărălamie de Grandea, Chesarie de Trompettescu, Grünberg de Vermont, Luchianos de Lussignan, toti oficioș de meseria și... de pușcăriă, punemă la dispoziție d-vosă talentul, sciință și buna credință năstră...

Scimă că fondurile de presă de la Postelnicia le-am săleită; scimă asemenea că fondurile secrete dela Vorniciă le-am sătovită; că acellea ale excursiunilor archeologice le-am să regularisită, — dăru mai scimă anco că gingașile noastre legă finanțare permittă deschideri de credite extraordinare și suplementare...

Chiar Pressiunea boerescă, chiar domna baronă Parfumăresca din strada Pensionatului, pussă acum de nevoie în ostafă de expectativă, nu o credemă atat de rea la animă, — dumne-a care, că și Tartufful lui Molière, scie qu'il y a des raccommodements même avec le Ciel, — a nu se mișca când îl va surride, de oră și unde, ceva abonamente, subvenționi, decorațiuni și Bărăgane în ălamită...

Gândi-ți-vă bine, domnilor ministeri, căci alt-fel vă trămitem unde vănuți mai trămisă la 11 Martie 1871...

Nu uități că Dumnezeul Dumnezeul nostru, nu treceti cu vederea că principalele de Bismarck în Berlin și comitele de Andrassy la Bečiu, suntu totu mari și puternici cancelari...

Băgați-vă mintile în capă, ca nu intră bună diminată, Machit-Tachit-Pachit vostru, ce aă datu naștere în administrație lui Gună ca nici uă dătă pînă acum, să nu fie huiduită, la rîndul lor, cum e mai reu, de Negulesci, Zalomitesci, Ciolini, Populen și Nicolaidi nostri...

Amă disu! Ochi aveți ca să audăti, nasu aveți ca să vedăti, urechi aveți ca să miroși!

Cesarin.

UĂ VOCE ROMÂNĂ

Să spartu tempesta după mea țără,
Să România a re-nviață;
Căci Libertatea venita eră
Tiranii și fere dă sfărămatu.

Cumă umbra nopței întunecosă
Fuge d'ală dilei rege măritu,
Cându rađă i dulce și luminosă
Arătă 'n ceruri la răsăritu;

Așa ciocoii, ađi plini de ură
De Libertate fugă îngroziți;
Disparu în nopțe, ei care fură
Tiranii țerei neimblindăți.

Și națiunea descatenată,
Doliu și jale a lepădatu;

Értă calaii de altă-data
Ce sunu'i tînără a săngerată.

Dreptă resplătire, ea le doresce,
Să nască 'ntr'însu doru de poporă,
Căci cu uitarea, dău pedepsesc
Români noștri, vrăjmașii loră.

Esilu, ucideri pline de sânge,
Dreptă răsbunare, țera nu vrea;
Pentru că dênsa amară aru plângă,
Dăca subu ceru'i val! le-aru vedeau.

Ea ađi nu cere nimică în lume,
De cătă dreptate pentru poporă,
De cătă durere să i se curme,
Dându'i lumină pre fitoru:

Ca nu de umbră eră protectată
Négra'mpileare iute crescându,
Să se ridice mai ne'mpăcată
Dreptă, libertate, totu spulberându;
Pentru că atuncea cându nu cunoșce
Totu cetățenul ce 'i dreptul său;
Împăratul din poporă nasce,
Si tirania e Dumnezeu.

Pentru lumină, dără, să lucrede
Toti căti la cîrma țerei voru sta,
De voescu liberă ca să crede
Pre totu Românul în țera sea.

Si astă-felu s'oprescă pentru vecia
De a să 'ntorce, p'acestă pămîntu,
Era trecută de tirania
Din negurosul, tristu'i mormîntu.

M. Costescu.

SIMBOLUL DE CREDINȚĂ

ALU CĂLĂRĂSENILOR

1. Credă în Primarul nostru *Stănică Rădulea*, tatăl orașului și slugă plecată a prefectului, făcătorul proștilor, și neghioobiilor care cunoșce slovele ca și Épa conulu *Nicu*.

2. Si intru Președintele comitetului *Ghiță Oprea*, unul facută ca mulți alții fără să se fi gândit, carele din mila ciosflingărescă s'a vădut la comitet. Prostie din Prostie; beșlegă adevărată din beșlegă adevărată, facută iar nu născută, celu de o ființă cu ispravnicul prin carele tóte s'a făcut.

3. Carele pentru noi Călărașenii și pentru a năstră nemorocire s'a urcată prea susă și s'a înțolută din biata comună făcându-se președinte.

4. Si s'a espusă pentru noi în dilele prefectului *Aramă Ión*, la alegeri și s'a imbogătit,

5. Si s'a fodulit a treia di de Paște imbrăcanțu-se 'n haine noi.

6. Si-a ridicat nasu 'n sus, sedând la drépta primarului.

7. Si iarășă va să vie cu prostia să judge pe toti cărciumari și băcăni, să delapideze bani publici, și a căruia președintie nu va avé sfărșită.

8. Si intru *Patricianus* vorbă lungă, (în tomai ca gura Satului *Natan Ovrei*) căruia 'i place pavarele, grăind prin tribunal și care împreună cu *Oprea* și cu *Rădulea* se crede mare și tare!

9. Intr'una sfintă ciocoiască și dobitocescă administrații.

10. Marturisesc în *Flutureșcu*, pentru vindecarea bolnavilor, avându doctoratul din Silistra.

11. Așteptă indreptarea smintitului de Borcea numit *Morgilă bugșean*.

12. Si ducerea la furci, a lui *Aramă Ion* cu totă ceata lui, ce are să se facă în curând, Amin.

Pentru conformitate,
Dumitrica Chioru.

CATRE LORDULU SIR-KOCK

A S U P R A

VECHILILORU PODGORENI

Ați vădută vr'ua dată gîscele în choră
Gîriindu de ciudă între dumneloru,
Și facându la volte tare numerose,
Care mai de care, dău, mai caraghișe,
Asta e icôna; să credeți, leita
A avocatime d'aci procopșită.
Acestu corpă, poți dice, că este compusă
De bărbați mulțime care toti s'aș dusă,
De a'nvățătă carte la noi în găescă,
Unde-i facultate, nu ca'n Bucuresci;
Déră una grozavă, plină de lumină,
D'ăi lui Bacchus preotă cu duiumu plină,
Unde se învăță cumă s'ară deserta
Uă bute întrégă, far'a resufla.
Așia-déră, poți dice, c'ăști avocățeř
Licențe 'n spirtose aș toți, câte vrei;
Și că suntă uă cîtă mare de curcană
Care mai de care, dău, mai gugumană,
Décă vrei acuma; s'ă descriu pre largă
Cumă la bară dînșii apărarea facă :

Ei pe intrecute mi se scâlambésă,
Și sbără intr'una pénă, dău, spumésă;
Autori mulțime cîtesă pre rândă,
S'uă gugumană ce nu-tă dă prin găndă,
Spusă 'n latinesce de totu schilodită, —
Séu 'n franțusesce, cu multă mai pocită;
Ună butoiu de apă fiă-care bea,
Ca glasul să'i viă spre a pledă;
Déră vorba'i rămâne cu apa în gădu,
Și tușindu de ciudă, horcane pre rită.
Apoiă atunci, Dómne, să te și pre lume :
Sberete mulțime, fară să se curme;
Că credi că toți draci aș intrată în ei;
Și te umflă rîsulă, fară ca să vrei.
De se 'ntemplă, Sire, să mi te zărescă,
Incepe la tine să'si bolovănescă
Ochi plini de mânia; crunți, fulgerători;
Și staău să te rupă, Domnul Lătrători.
Pricina o 'ncepe, nu de la potopă;
Ci de la zidire, și-acesta cu scopă;
Ca să'si desvolteze elocința loră,
Spunendu verdi, uscate la judecătoră,
Care după-ce e camă vacă de soiă;
Ilă face să cădă mai reu în noroiu,
Și să scâlâmbeze legea, intr'ună cuvîntă,
Terminându pricina prin'tr'ună jurămîntă,
Séu o amânare preste nouă ani,
Dând'o moștenire la alți gugumană
Care o să viă, pote, după elă,
Să asculte érași vr'ună avocățelă,
Din némulă acestoră ómeni procopșită,
Cu care clienții mi suntă dăruiți.

Lordule, la astă soiă de lătrători;
S'adaogă încă și duoî procurori :
Ambii parcă 'să năptea pre acestu pămîntă;
Și limbuții ca pescii în ală loră cuvîntă.
La pricină, când vine rândulă dumneloră,
Ca să'si dea părerea la judecătoră,
Ca momă se scăla repede în susă,
Și la pantomine pre dată s'aș pusă;
Căci limbagiul acesta e mai expresivă,
Pentru că elă este limbagiul primitivă,
Cu care în lume ai noștrii strămoși,
Spunendu veră, uscate, tăiau la gogoșă.

Asta e icôna sadea și curată
Ce isbesce ochiulă acilea pre dată,
La oră-care vine în acestu divană
Care ilă umbresce Délulă Podgorenă.

Lordule mărite, mă rogă, să mă eră,
Déc'amă spusă acilea căi verdi pre peretii;

Că érași mania de versificătă,
Acu-in primă-vară, dău, mă apucătă.
Și de bună sémă eū m'amă hotărîtă,
Să'mă înșelă pegasu, să'i puț frîu în rită,
Si la rîmătura să incepă voiosă,
Ca să'mă facă ună nume mare, gloriosă,
Printre poetaștri ce s'aș ridicătă,
Si fruntea cu lauri, et, și-a 'ncoronată,
Dându-și fie-care laude mărete
Cu ale loră pene bogate, semete.

M. Costescu.

PROGRESUL.

Meritul astă-dăi e fără nume.
Plebeu, Patriciu numai e'n lume:
Progresul tóte le-a sfârmat
Și'ntr'ună amestecu le-a frămăntată.
Astă-dăi Patricii suntă contracții,
Și vedî miniștri pe toptangii,
Omulu șciinței e bojocaru;
Si medicu mare ună potcovară;
Atheulă astă-dăi e teologu,
Giuvăergiulă archeologu;
Adă ucigașiu e dregătoru,
Furulă de frunte judecătoru,
Adă criminalulă e virtuosu,
Si virtuosulă omu vițiosu;
Totu veneticulă proprietară
Si răspopitulă funcționară.
Visionarii suntă diplomați;
Si céslovari mari literati;
Toți intrigantii alegători;
Toți patentarii legiuitori;
Toți veneticii mari patrioți;
Toți fanfaronii Mircea nepoți,
Toți desfrînații mari moralisti,
Si toți bucherii mari publiciști,
Tóte veniră cu susu'n josu;
Si lumea gema de multă fol osu
Aceste tóte nu suntă dovedi
De'naintare?... Si'ncă să ve'ji!

(Din colecția de poesii inedite ale d-lui C. Bălcescu, volumul V. pagina 126)

(Institutorele.)

UN DRAC DE FEMEE

Amă vădută ună dracă
Ce 'mă era pe placă,
Negru putințelă
Însă frumușelă
Si-mă diceam în mintă
Acstea cuvinte :
— Să fie bărbat?...
Dór nu e turbat!
Să fie muere?...
— Da ce facă mai vere?
Îmi dise-un amic
Sincer și voinic.
— Mă uit și privescă
Un drac pămîntesc.
— Da copilă mai este
Par'că nu dărești,
Pe acéstă lume
Dăstu draci cu nume,
De femei și fete
Ce ne tragă pe bete...
— Va să dică 'i fată,
D'ale 'ncornorata?!!
— O fi și muere
Vre-o drăcăcă vere.
— Bine dică frătie
Dă-o la pustie,
Uitasemă că 'i dracă
Din cei care facă,
Pe mulți din bărbați
Săraci, ruinați,
Pe mulți don-juani
Să fie golani!.....
Legându' de gard
Pe la boulevard!

Mitică.

UĂ IMPRESIUNE TRISTĂ

In sinulă primăverei, cându cîmpulă inverdesce,
Și floră miroitoră pămîntu a-impodobită,
Pre cine bronzulă sacru în aeră tristă jelesce,
C'ună tipetă de durere amară și prelungită!

Pre vr'un bătrân, ce gărbov de ană plini de 'ntristare,
A dată lumei adio, și sboră către ceră,
La alte dragi ființe ce staău în aşteptare,
Să'lă chleme lăngă ele, de ană, colo în eteră!

Séu v'rūn captiv ce 'n lanțuri blestêmă cruda'i sórtă,
Si'n mörte acuma 'și așă sfîrșită la ală său chină;
Séu vr'ună amant ce 'n sufletu adincă rană pórta,
De cându iubita'i scumpă sburat-a în senină!

Nu; ei așă jelesce p'uă tineră fecioră
Ce'n primăvara virstei ne lasă astă pămîntă,
Si palidă ca céra din lume se coboră,
Să dormă somnul vecinicii în taîniculă mormîntă!

O! mörtea este-amara în sinulă primăverei,
Cându vine să răpescă uă flóre dintre flori,
Ce vrea ca să trăescă, să mai privescă éră,
Spunându la orisonte, cu dragă, dalbele doră.

D'aceea bronzulă sacru, audi-lă, se lugesce
In aeră cu dureră, mai tristă, mai plângătoră,
Si tipătu' pre vînturi în lume să lătesce,
Umplendu de întristare p'ori care muritoră.

Căci virsta tineretei de mörte secerată,
E totu ce e mai jalnică la omu p'acestă pămîntă,
Unde viață este de lacrami semănătă,
Si visură'i frumosă să perdu ca fumu-n vîntă.

M. Costescu.

MÓRTEA FACE VICTIME CHIAR
ÎN SÂNULU PRIMĂVEREI

Primăvara'i rîdetore;
Câmpu și codru a 'nflorită
Fluturii să joacă la sóre;
Rândunica a sosită.

Păsărelele voișe
Cântă tóte printre floră,
Si'n concerte armoniose
Salută măndrele doră.

Flăcări, d'albele fecioră,
In ogorulă roditoră,
Pre a dîlei lină bôre,
Iși trămită cânturi de doră.

Codrulă e plină de șoptire;
Unda trece murmurându;
C'ună cuvîntă întrégă fire
Se descăptă surîdendu.

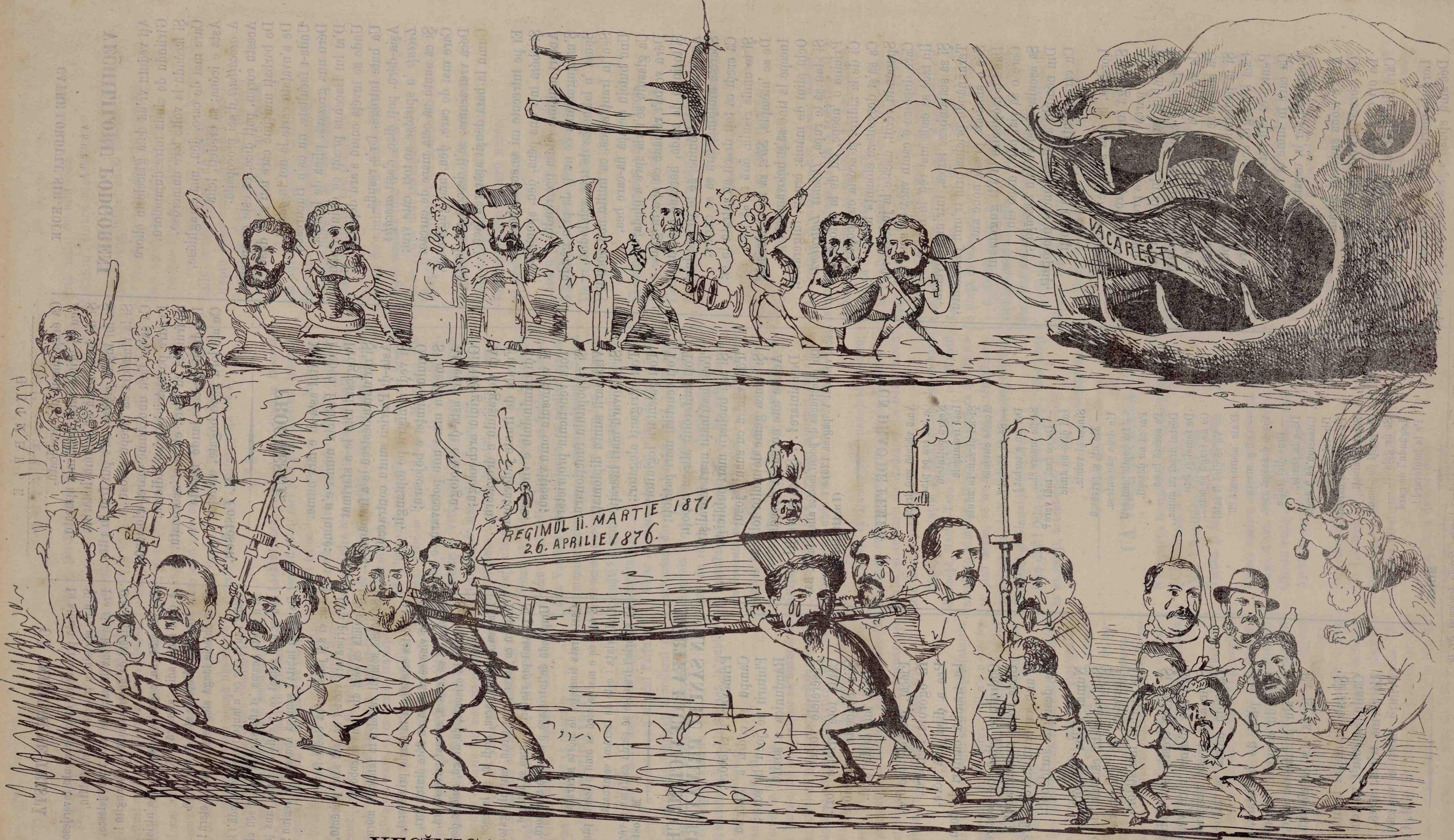
Numai dalba Mariora
Si-a curmată cântulă de doră;
Tineretă'i se 'ncongioră
De ciprulă întristătoră.

Si cumă trestia se 'nclină
Sub ală tómnei rece vîntu,
Si în aeră tristă suspină,
Cădendu mörtă pe pămîntă;

Așă plină de 'ntristare,
Lăsându cîmpulă înflorită,
Sub ală primăverei sóre,
Ea iși dă ală ei sfâșită.

Si sub marmora tacută,
Cându amantă'i va veni,
Uă țărină tristă, mută,
Printre morți o va găsi.

M. Costescu.

VECINICA POMENIRE REGIMULUI GHESEFTARESCU.

CUCURIGU.